

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 5 października 2021 r.

DIH-3.707.71.2021.MB

DECYZJA DIH - III/67/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.143.C.90.2021.MI Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2021), na mocy której na przedsiębiorcę Ewę Glapę-Chromińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: Ewa Glapa-Chromińska Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „ALEX” w Zbuczynie karę pieniężną w wysokości 1200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r., poz. 178) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach od 18 do 24 czerwca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie, (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w ..., należącym do przedsiębiorcy: ... (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwaney dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli DS.8361.88.2021 z 28 maja 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi sprawdzenie prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu ocenach towarów i usług,

- rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Niniejsze pismo strona odebrała 2 czerwca 2021 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązku uwidaczniania cen towarów i usług stwierdzili, że przy wszystkich 4 oferowanych potrawach wymienionych w cenniku nie uwidoczniono ilości poszczególnych potraw, do których odnosi się cena oraz że w barze restauracji oferowane było do sprzedaży 13 rodzajów napojów alkoholowych, przy których nie uwidoczniono cen wyrobów i ich ilości, do których odnosi się cena.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 24 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2021).

Pismem z 15 lipca 2021 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przed wydaniem decyzji przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Ponadto Mazowiecki WIIH zobowiązał przedsiębiorcę do przekazania w ciągu 10 dni od dnia otrzymania pisma, informacji o wielkości obrotów i przychodu uzyskanych za rok 2020.

Strona postępowania nie skorzystała ze swojego uprawnienia i nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów, nie udzieliła również żądanej informacji o wielkości obrotów i przychodu.

W dniu 12 sierpnia 2021 r. Mazowiecki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję PO.143.C.90.2021.MI (nr akt kontroli: DS.8361.88.2021), na mocy której na przedsiębiorcę ... , nałożono karę pieniężną w wysokości 1200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach. Decyzja została doręczona stronie 18 sierpnia 2021 r. W dniu 6 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę .... W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary lub jej zdecydowane obniżenie.

Pismem z dnia 8 września 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, żywienia innych oferowanych usług w cenniku. Zgodnie z § 9 ust. 2 ww. rozporządzenia, cennik o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

W świetle art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane.

Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Jednocześnie, w myśl art. 6 ust.

3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w ..., należącym do przedsiębiorcy: ..., organ pierwszej instancji wykazał, że w barze restauracji oferowane było do sprzedaży 13 rodzajów napojów alkoholowych przy których nie uwidoczniiono cen wyrobów i ich ilości do których odnosi się cena (szczegółowy wykaz zakwestionowanych partii produktów wskazano w protokole kontroli z 24 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2021).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 1200 zł na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił powyższego obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 w związku z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

W odwołaniu strona podkreśliła ograniczenia w prowadzonej działalności, zmniejszoną liczbę klientów oraz swoją złą sytuację finansową związaną z pandemią wirusa COVID-19. Wskazała, że w jej opinii wymierzona kara jest nieadekwatna do przewinienia, szczególnie w tak trudnym okresie. Zaznaczyła, że w czasie kontroli wytłumaczyła zaistniałą sytuację i naprawiła błędy.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, tj. doprowadzenie do zgodności z przepisami ustawy o informowaniu o cenach, należało do obowiązków strony i w świetle przepisów art. 6 tej ustawy nie stanowiło okoliczności uprawniającej do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Cechami kary w postępowaniu administracyjnym są jej funkcje prewencyjna oraz dyscyplinująco-represyjna. Kara ma być odstraszająca, aby odwieść od naruszania prawa w przyszłości.

Ponadto Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nieznajomość przepisów, czy ich

ignorowanie w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej, tym bardziej że strona funkcjonuje na rynku od 2007 r., a więc powinna znać obowiązujące przepisy i odpowiednio je stosować.

Prezes UOKiK wskazuje, że stosownie do wymagań art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia następujące przesłanki: stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK, dokonał ponownego przeanalizowania sprawy, biorąc pod uwagę wszystkie przesłanki wymienione w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK podzielił stanowisko organu pierwszej instancji uznając, że brak uwidocznienia ilości oraz objętości napojów w istotnym stopniu narusza interes konsumenta, bowiem uniemożliwia mu poznanie i porównanie cen. Konsument nie jest w stanie określić czy zakup danego napoju jest dla niego opłacalny, co wpływa bezpośrednio na decyzje o zakupie. Podkreślić należy, że naruszenie dotyczyło 13 wyeksponowanych dostępnych podczas kontroli napojów. Ponadto Prezes UOKiK zauważa, że w toku kontroli strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podobnie, w przypadku przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, że przedsiębiorca: ... rozpoczęła wykonywanie działalności 12 marca 2007 r. oraz że jest to pierwsze naruszenie przez nią przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Odnośnie przesłanki dotyczącej wielkość obrotów i przychodu strona nie udzieliła Mazowieckiemu WIIH żądanej informacji do dnia wydania decyzji PO.143.C.90.2021.MI. Prezes UOKiK ustalił wielkość przychodu na podstawie dokumentów (deklaracje VAT za okres od stycznia 2020 r. do czerwca 2021 r oraz rozliczenie roczne z działalności gospodarczej za rok 2020) przekazanych przez stronę wraz z odwołaniem z dnia 27 sierpnia 2021 r.

Wobec powyższego, w ocenie Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara w wysokości 1 200 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby produkty oferowane do sprzedaży były opatrzone cenami w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen

jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. W tym przypadku wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, ponieważ w barze restauracji oferowane było do sprzedaży 13 rodzajów napojów alkoholowych przy których nie uwidoczniono cen wyrobów i ich ilości do których odnosi się cena. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę, co Strona uczyniła.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (w odwołaniu podkreślono trudną sytuację finansową związaną z pandemią) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

Organ drugiej instancji nie ma też podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym wymiarze przez Mazowieckiego WIIH.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary lub jej obniżenia.

Jednocześnie odnosząc się do wskazanej w odwołaniu złej sytuacji finansowej związanej z pandemią wirusa COVID-19, Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;

3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ... karę pieniężną w wysokości 1200 zł (słownie: tysiąc dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach. Tym samym, decyzja PO.143.C.90.2021.MI Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2021), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
  4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/